

Emotie de toamna de Nichita Stanescu - Analiza stilistica

Poezia a fost publicata in 1964 in volumul de versuri "O viziune a sentimentelor". Prin tematica, natura si iubirea, teme care de altfel constituie lait motivul, textul se inscrie in specia elegiei, apartinand genului liric.

Prin verbul intransitiv "a venit" se realizeaza o emotie melancolica ratacitoare intr-un trecut identic cu un prezent...prezentul scrierii. "Acopra-mi", prezinta un verb la imperativ care, insotit de pronumele personal la persoana I, realizeaza o stare de apropiere dureroasa...durerea constand in faptul ca tot ce ii mai leaga este o rugaminte care chiar daca va fi sau nu implinita, ramane fara continuitate. Din pronumele nehotarat "ceva" se intelege existenta unui anumit obiect uzual dar nu tocmai potrivit. "cu ceva/cu umbra unui copac sau mai bine cu umbra ta". Acel "ceva" devine brusc un lucru important si interesant, atat de interesant incat se poate identifica cu sintagma "umbra ta". Prin "umbra ta" se denota un mister intr-o oarecare masura dezgolit, destainuit, dar care intotdeauna va avea micile sale parti neexplorate. "Ma tem ca n-am sa te mai vad, uneori" realizeaza un contrast intre prezenta eului liric exprimate prin verbul insotit de pronumele personal la persoana I "ma tem" si ambiguitatea existentei iubitei "n-am sa te mai vad uneori"...te voi vedea tot timpul sau nu te voi mai vedea niciodata, nicidecum nu te voi mai vedea din cand in cand, si nici atunci cand ne va fi scris sa ne intalnim nu te voi vedea. "Ca or sa-mi creasca aripi ascutite pana la nori/ca o sa te ascunzi intr-un ochi strain/si el o sa se inchida cu-o frunza de pelin". Moartea va veni prea curand... "aripi ascutite pana la nori" si-l va duce pe "eu" intr-o alta dimensiune, de unde isi va vedea iubita plina de amaraciune, in bratele si in inima altui barbat: "ca ai sa te ascunzi intr-un ochi strain/si el o sa se inchida cu-o frunza de pelin"

"Si atunci ma apropii de pietre si tac" apare ca o revenire la lumea reala, la trista realitate a despartirii. Alaturarea substantivului "pietre" verbului "tac" creaza impresia de liniste, de moarte, de singuratate. "Suier luna si-o rasar si-o preface/intr-o dragoste mare" prezinta renuntarea la toate lucrurile care deja se afla in posesia lui pentru un ideal: dragostea. Din punct de vedere prozodic, versurile sunt organizate in doua strofe, masura acestora diferind. Rima este imperecheata "ceva-ta", "uneori-nori", "strain-pelin" si incrucisata "tac-prefac", "mare-mare". Ritmul si muzicalitatea sunt redade de rima dar de asemenea si de repetitia literelor r din constructiile: "acopera, umbra, uneori, or, creasca, aripi, nori" etc. si s din constructiile: "sau, sa, creasca, ascutite" etc. Ritmul este amfibrah, accentul cazand pe a doua silaba, acestea din urma fiind grupate in picioare metrice trisilabice.

Mesajul operei "Emotie de toamna" se regaseste la punctul de intersectie dintre: dragoste, natura, sentimente si visare...in viata. Titlul se afla la granita dintre melancolie si asa numitele "emotii", intr-un loc in care omul nu a avut puterea sa ajunga fizic ci doar spiritual.